

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 2

NR 2021 - 2024

PROSINEC 2021

JEDNOTA V OTÁZKÁCH

Současná doba před nás klade hodně otázek. A osobní názory jsou tak různé. Nezbývá, než abychom se ptali i my sami. Co je to podstatné? A co nám Bůh říká tím, co se ve světě děje? Že ani strom našeho blahobytu a domnělé soběstačnosti neroste do nebe? Že vyprazdňováním významu slov i skutků stavíme babylonskou věž předurčenou k zániku? Že záplava informací a dezinformací, pseudo práv i povinností, rychlých soudů, ještě rychlejších přenosů a bezmyšlenkovitého vyjadřování se všech ke všemu působí potopu světa?

Svobodnou vůli jsme dostali k moudrému rozlišování. Jako dar svatého Ducha, který nám vane v ústretu. K tomu, abychom se s ním nemíjeli, je třeba jediné - sebevyprázdnění po vzoru svatého Františka. Neboť co jiného je sjednocení, než přijetí jednoho Otce a jednoho Pána? Co jiného je pokora, než skutky projevovaná vstřícnost vůči potřebám druhých? Co jiného je přecházení od evangelia do života a ze života do evangelia než život v pravdě, lásce a radosti? Co jiného je touha po každodenním obrácení než vzdání se vlastních představ?

To, co bude, však nezáleží ani tak na nás, jako na dobrém a milosrdném Bohu. K jeho obrazu jsme byli stvořeni ...abychom dobrému dílu byli nápomocni, abychom podle lásky byli rozpoznatelní.

Václav Vendelín Hájek - služebník OFS

Přeji členové Sekulárního
františkánského řádu v ČR
www.sfr.cz

Pour féliciter

2022

*Pán at ti žehná
a at je tvou stráží.*

*At nad tebou rozjasní svou tvář
a smílne se nad tebou.*

*At k tobě obrátí svou tvář
a dá ti svůj mír.*

Pán ti žehnej

Prožitek jednoty

Doba adventní a vánoční nám po duchovní stránce přináší větší prožitek jednoty než jiné části církevního roku. Jednoty úplnější mezi námi, kteří se cítíme být v církvi a církvi, ale také jednoty sice neúplné, ale s daleko širším záběrem na naše bližní, více či méně „odloučené“ bratry a sestry. Ten, jehož Narození očekáváme a z jehož Narození se radujeme, prosí už jen krátce před Golgotou – ve své Velekněžské modlitbě – svého a našeho Otce nejen za nás, ale také za ty, kteří skrze naše slovo v Něho uvěří, abychom všichni jedno byli. Neprosí, abychom byli ze světa vzati, ale aby nás Otec chránil od zlého: Ježíš nás posílá do světa. Poslední sobotu doby adventní se už dvacet let dostávám do „konfliktu“ v prožitku jednoty: musím si vybrat mezi večerní mší svatou u Svatých andělů strážných, a „živými jesličkami“ v blízkých Louňovicích. Zatím jen sním o vyřešení konfliktu posunem času mše svaté a účastí nás - na prstech jedné ruky věrných - na zpívání koled kolem živých jesliček spolu s několika desítkami nevěřících, kteří se v Boží přírodě touto dobou naučili scházet, aby vítali Dítě Boží. Nejhlubší bolest konfliktu je v tom, že v louňovickém Grecciu se nesetkám s živým Ježíšem v Eucharistii, protože tam ani není kněz. A naopak při svatém přijímání živého Ježíše z rukou kněze trpím pocitem, že mám být s ovceami bez pastýře tam, v Louňovicích. Proměny snu ve skutečnost brání překážky: liturgicky je ještě advent, ne Vánoce, církevně právně je to už několik kilometrů za hranicemi jurisdikce našeho kněze, a při zpěvu koled z namnožených zpěvníků a při svitu ohňů kolem zpěváci popíjejí „svarač“. Tedy kelímek svaraču. Pokud by náš milovaný kněz tyto překážky jednou odložil stranou, mohli bychom se, on plus tři - jaksi „v civilu“ vydat do Louňovic. První rok bychom možná zůstali nepovšimnuti. Druhý by třeba někdo z místních řekl: není to tam v tom přítmi kostelecký farář? A třetí rok by mohl starosta říct: „Pane faráři, pojd'te nám něco povědět“. A pan farář by vyjádřil svou a naši velkou radost nad tím, kolik věrných nevěrných už tolik let tam u nich hledá Ježíše v podobě místního dítěte a jeho rodičů v rolích P. Marie a sv. Josefa.

V úplně jiném prostředí, v Karolinu - ale rovněž v tuto dobu - prožívám výjimečný zážitek jednoty při „vánočním koncertu“ (také v době adventní). Akademické prostředí je už víře dost vzdálené, ale o účast na koncertu, který je duchovní svou povahou, je každoročně mimořádný zájem. V druhé části koncertu je už pravidelně Vánoční mše Jakuba Jana Ryby, která ovšem není mší. Nicméně po jejím zakončení a dlouhém potlesku začne dávat sbor a orchestr „přídavek“, a tím je naše milá dávná píseň vánoční: „Narodil se Kristus Pán“. A Jeho Magnificence rektor - ať je to profesor historie práva, jaderné fyziky či medicíny a biochemie - v první řadě povstane - a s ním celá Aula Magna. Zpěvníků není třeba, zpívají všichni. Vzácné okamžiky roku, kdy Univerzita Karlova je zase součástí moci duchovní. Letos, možná naposled, tam vezmu své dva vnuky, kteří dosáhli plnoletosti, a jsou něco jako katechumeni v Církvi adventistů sedmého dne... Bratři z těch blízkých, pro mne z nejbližších. Deo gratias.

Vděčně Lubomír Irenej Mlčoch

Jednota v rozmanitosti

Jak to začalo

Mám zvláštní vzpomínku na leden 1993. Pokud vím, byl to pan kardinál Miloslav Vlk, který na první den existence samostatné České republiky vyzval farnosti k tomu, aby se ten den konaly ekumenické bohoslužby. Byla to výzva... V tu dobu jsem působil v Novém Městě nad Metují. Pamatuji se, že jsem obešel faráře a kazatele z místních nekatolických farností a dohodli jsme se, že akci uskutečníme. Byla to první společná ekumenická bohoslužba, která začala řadou dalších setkání - nejen na Nový rok. Vznikly tak různé evangelizační akce, měli jsme i společné farní dny, např. s volejbalovým turnajem, existovala dokonce ekumenická schůla, která účinkovala při mši svaté se zpěvy z Taizé. Skvěle se osvědčily každoměsíční schůzky farářů ze všech 4 místních křesťanských obcí. Střídali jsme se demokraticky po jednotlivých farářích. Diskutovalo

se o zajímavých, někdy i kontroverzních tématech jako jsou: svátosti, církev, papežství atd. Bylo to velmi inspirativní. Všichni jsme zůstali věrni svým tradicím, ale začali jsme lépe znát, chápat a přijímat různost pohledů na naši křesťanskou praxi... Vznikla přátelství, která vytrvala roky...

Stále jsme na cestě

Jsem za tu zkušenost velmi vděčný. Zároveň jsem si ale uvědomil, že tato aktivita má své limity. Na začátku byl mezi věřícími velký zájem a nadšení, které ovšem časem mírně vyprchalo. Něco zůstalo, ale dál se to nerozvíjelo. Vnímám to nejen na úrovni farností, ale všeobecně. Určitá jednota v mnohém tu je, ale ne úplná. Pokročili jsme, ale stále jsme na cestě.

Stovky let rozdělení nespraví pár let společného sdílení...

Ale je tu naděje, že jako křesťané jednou všichni potáhneme za jeden provaz - s úctou k specifikům jednotlivých tradic. Jako úplné budoucí sjednocení vidím v tom, že budeme moci všichni přijímat Eucharistii - to je cíl jednoty.

Jako Slunce

A pak, když bychom chtěli všeobecnou jednotu, potřebujeme svornost v rámci naší katolické církve. Když chceme jednotu v diecézích, je třeba spolupráce ve farnostech. Když chceme vzájemnou jednotu v komunitách a rodinách, nebude jí bez naší osobní snahy sjednotit se s Bohem...

Jenom v něm bude úplná jednota - viz Gal 3,26-28:

„Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“

Bůh se dá přirovnat ke Slunci. A my jsme jako paprsky, které z něho vycházejí. Čím jsme blíže ke Zdroji - Bohu, tím blíže máme k sobě navzájem. Ve sjednocení s ním najdeme i dokonalou vzájemnou jednotu.

Drahokam, mozaika, orchestr, louka

Každý jsme jiný - máme jiné dary a přednosti, jako i své nedokonalosti a hříchy. Můžeme v tom vidět zámer Boží vůle. On chtěl, abychom byli různí a originální.

Jsme jako diamant a každý z nás je malou ploškou s různou velikostí, tvarem i barvou.

Jsme jako mozaika a každý tvoří malý, ale jedinečný a nenahraditelný kámen, jako součást celku.

Jsme jako nebeský orchestr. Každý máme nějaký nástroj, na který celý život trénujeme, abychom jednou v Božím království zahráli společnou, nádhernou skladbu. Nikdo nesmí hrát falešně.

Jsme také jako louka plná květů. Je krásná v její rozmanitosti, ale dohromady vytváří harmonický celek. A jak taková louka nebo zahrada roste a rozvíjí se? Všechny rostliny mají stejné světlo, teplo i vláhu. Tak působí Duch svatý v našem životě. Právě on dává vše potřebné pro náš duchovní život, ale každý ho využijeme svým vlastním způsobem. Jinak ho využije kopretina, jinak zvonek, jinak bez... Bůh nás sjednocuje, z něho jsme vzešli, k němu směřujeme....

Proč?

Jsme jedno společenství, ale jsme rozmanití, abychom se učili sdílet, pomáhat si - aby bohatí pomáhali chudým a aby chudí uměli s pokorou přijímat pomoc. Tak k tomu inspiruje svatý František. Jde i o to, abychom se respektovali v různých názorech, hledání, způsobech zbožnosti, abychom se učili trpělivosti, lásce, která něco vydrží a umí se obětovat, abychom se učili žít pro nebe - to bude jedno velké sdílení...

Každý je důležitý. Na onom drahokamu, mozaice, orchestru, louce. Nikdo nesmí chybět... Všimějme si každého člověka a je jistě Boží vůlí, aby náš bližní, tedy ten, kdo je právě vedle nás, byl námi povzbuzen, posílen.... Věřme, že naše dokonalá radost, naplnění našeho života bude v kontextu - ve spojení s druhými v Bohu.

Všem žehná br. Bernard Jan Linhart

SOUNÁLEŽITOST – SOLIDARITA

Svět se vyvíjí a nabízí vedle jistých omezení i nové možnosti, v poslední době zvláště v oblasti komunikace. Není třeba se jednoho ani druhého bát, jen není radno jim podléhat. Je dobré je využívat. Jako příležitost pro rozlišení podstatného od nepodstatného, zbytného od nezbytného.

Stálým úsilím našeho řádu je snaha o trvalou formaci. To je primární náplň služby na všech úrovních. K tomu by všechna společenství měla svým služebníkům vytvářet potřebnou podporu, aby mohli na formačních a ministerských seminářích pořádaných Národní radou co nejlépe načerpat podněty a dále je předávat. Obětují tomu nezištně svůj čas, úsilí, ale i náklady na cestovné apod.

Jednotlivé akce, které tomuto cíli slouží, se Národní rada rozhodla organizovat jak formou nenahraditelného osobního setkávání, tak možností vzdáleného připojení, jako v podstatě náhradního řešení pro ty, kdo se nemohou zúčastnit z různých důvodů přímo. Pokud to podmínky umožní. S tím souvisí i vytváření archivu audio záznamů přednášek k použití při setkání místních bratrských společenství, využitelných i při mnoha jiných příležitostech. Přirozeně se tím poněkud zvýší nároky na přípravu akcí samotných, ale důsledkem

může být lepší vzájemné poznávání, osobní i duchovní propojení, posilování pocitu bratrské sounáležitosti.

V rámci vytváření solidarity podporující jak účast ministrů, formátorů a zájemců na těchto setkáních, tak hybridní formu organizace navrhuje Národní rada, aby místní bratrská společenství k tomuto účelu dobrovolně přispěla doporučenou částkou 50 Kč na člena za rok. Dle vlastních možností a uvážení. Vedle zmiňovaných nahrávek, by účastníkům jarního a podzimního formačního semináře a setkání ministrů (znovu opakuji včetně všech zájemců) bylo hrazeno také ubytování a občerstvení (mimo oběd). Samozřejmě je třeba pokrýt také další související náklady na pronájem, techniku, případně cestovné přednášejícím atd. Ale je-li vůle a touha být a jít spolu, vše ostatní se snadno (?) vyřeší.

Buďme s Bohem v pokoji a radosti vinšuje
Vendelín – služebník OFS

Třetí část františkánského radostného růžence zní: "Zdravas MARIA milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého JEŽÍŠ, kterého jsi Neposkvrněná Panno s radostí v Betlémě porodila. Svatá MARIA, matko Boží pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen."

Kresbou i slovem přeje požehnané Vánoce a pokojný rok 2022

Ivo František z MBS Opava

Kalendárium SFŘ

1. ledna – *Slavnost Panny Marie, Matky Boží*

6. ledna – *Slavnost Zjevení Páně*

8. ledna – Tříkrálové setkání v Praze

15. ledna – Seminář služebníků k zamyšlení nad tématem synodalita, Brno

2. února – Setkání řeholníků a zasvěcených osob s biskupy v katedrálách v každé diecézi

6. - 11. února – Duchovní obnova pro františkánskou rodinu s tématem

SÍLA NASLOUCHÁNÍ, Velehrad

únor – Zahájení 41. ročníku Cyrilo-Methodějské pouti

11. - 13. března – Františkánská duchovní obnova pro mládež, Velehrad

18. - 19. března – Jarní formační seminář k rozjímání o důsledcích hříchu, Praha

19. března – *Slavnost svatého Josefa*

20. března – Setkání na Svatém Antonínku u Blatnice

25. března – *Slavnost Zvěstování Páně*

9. dubna – Oblastní setkání s postní duchovní obnovou na Cvilíně (MBS Opava)

Připomínáme i v r. 2022 možnost účastnit se pravidelných **1. sobot na Svatém Antonínku**, vždy v 15:00 hodin

Krátká zpráva ze zasedání národní rady, konané 4. 12. 2021

Zasedání národní rady se konalo v kapucínském klášteře v Brně, pro část členů NR bylo přenášeno on-line.

Po úvodní modlitbě k Duchu svatému byly projednány tyto body:

- prezentace Google kalendáře
- zásady činnosti NR pro období 2021-2024
- kalendář akcí 2022
- formace řádu s důrazem na evangelizaci
- podpora františkánských akcí
- vytvoření formačního týmu
- představení redakčního týmu
- nutnost vytvoření technického týmu pro zajištění on-line přenosů
- podnět k vytvoření publikačního týmu
- organizační příprava formačních setkání
- příprava akcí připravovaných NR na 1.Q 2022

byly předneseny

- zprávy o proběhlých volbách a vizitacích MBS
- zpráva o proběhlém formačním semináři
- zprávy o činnostech služebníků řádu

Celý zápis ze zasedání národní rady včetně všech příloh naleznete v příloze Zpravodaje.

Ze zápisu vybrala Jindřiška Kučerová

Modlitební úmysly SFŘ na I/2022

Leden 2022

Vpravdě vám pravím: Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. (Lk 21,3)

ALÉTHÓS LEGÓ HYMIN HOTI HÉ CHÉRA AUTÉ HÉ PTÓCHÉ PLEION PANTÓN EBALEN.
(Dva evangelisté, Marek a Lukáš, psali o nepatrném daru chudé vdovy v jeruzalémském chrámu. Neznali jméno té ženy a nevěděli, odkud přišla a kam se vrátila. Ona žila dál svůj nelehký život a netušila, že její nepatrný dar bude trvale zapsán v evangeliích, neboť ten, který na ni u pokladnice hleděl, byl samotný Mesiáš. A on ji pozná, až ji jednou uvidí na věčnosti. Neboť Pán vidí nejen naše slabosti, ale i skutky, které člověk dělá z ryzosti svého srdce, byť by to byly věci nepatrné, které se časem ztrácejí z lidské paměti. Z paměti našeho Pána nezmizí nikdy.)

Požehnaný jsi, náš Bože, králi světa, neboť laskavým zrakem sleduješ náš život a naše velké i malé radosti a starosti. Vše, co děláme a o co se snažíme, zůstává trvale v tvé paměti a bude zváženo v den, kdy naše duše předstoupí před tvůj soud.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky!

Únor 2022

Ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. (Flp 1,6)

TÚTO, HOTI HO ENARXAMENOS EN HYMIN ERGON AGATHON, EPITELESEI ACHRI HÉMERAS CHRISTÚ IÉSÚ.

(Dobré dílo - „ergon agathon“ - je pojem ze Starého Zákona. Na samém počátku Starého Zákona v první kapitole knihy Genesis je tak nazýváno celé Boží dílo. Bůh v šesti dnech tvoří svět a sedmkrát opakuje, že jeho dílo bylo dobré. Sedmého dne odpočinul. Stvoření však pokračuje dál. Byl přece stvořen člověk, kterému je určeno, aby v Božím „dobrém díle“ pokračoval a naplňoval tak věčné boží úmysly. Každá lidská duše vyšla z Božích rukou jako drahokam, který ve svém životě stále vybrušujeme, abychom ho proměnili v nádherný šperk a znovu jej odevzdali Bohu.)

Požehnaný jsi, náš Bože, králi světa, který jsi nás stvořil proto, abychom své životy naplňovali prací ke tvé slávě a pro dobro našich bratří a sester a vraceli tomuto světu krásu rajské zahrady, do které jednou na konci věků opět vstoupí Kristus oslavený.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky!

Březen 2022 – doba postní

Probud' se, má duše, probud' se, citero a harfo, chci vzbudit jitřenku. (Žl 57,9)

ÚRÁH CHEVÓDÍ ÚRÁH HANÉVEL VECHINÓR ÁÍRÁH ŠÁCHAR

(Rozumíme tomuto básnickému zvolání; známe ho z breviáře, z žalmu v ranních chválách ve čtvrtek 1.týdne. Toto zvolání se ozývalo v lidských duších od pradávna. Když staří řeční filosofové uvažovali nad podobou vesmíru, vnímali ho jako nebeskou sféru, která se otáčí kolem Země za zvuků tiché astrální hudby. Naše uši ji však neslyší, protože jsou příliš zaplněny malichernými pozemskými starostmi. Jen ve chvílích prozření dokáže čistá duše otevřít své nitro a pak zaslechne tajemnou hudbu vesmíru a naplní ji úžas nad dílem Božích rukou. A člověk pocítí, že ho ovanul Duch – Duch Boží.)

Požehnaný jsi, náš Bože, králi světa, Stvořiteli vesmíru, Země a člověka. Ve dnech, kdy nás trýzní vědomí našich pochybení, selhání a provinění, ty utěšuješ neklid našeho srdce a znovu nám vracíš jistotu, že nad námi září tvé světlo a osvěcuje naši cestu do věčného království.

Požehnaný jsi, náš Bože, navěky!

VOLBY A VIZITACE

Současný stav přinášející nezvyklá omezení má dopad na život prakticky každého, potažmo i našich společenství. Krom bolestných, a ne šťastných důsledků nám však toto dění dává i více pocítit hodnotu bratrství, teplo projevené účasti...

V mnoha místních bratrských společenstvích nemohly proběhnout v předpokládaném termínu volební kapituly i bratrské a pastorační vizitace. Děkuji všem, kdo na tyto pro život společenství důležité kroky starostlivě myslí. Předně děkuji všem místním služebníkům, zvláště těm, kteří z těchto důvodů obětavě slouží v prodloužené lhůtě. Obdobně se to stalo s půlročním posunem i naší národní radě a s ročním prodloužením mandátu též na generální úrovni našeho řádu.

Národní rada SFŘ byla letos rozšířena hlavně proto, aby se její členové, jako delegáti národního ministra, mohli více a lépe věnovat svěřeným MBS. Problematiky zastřešení a podpory místních společenství jako hlavní náplně své služby se ujal bratr Vladimír Dvořák z Hradce Králové, zástupce národního ministra, za což mu patří velký dík. U něho se budou scházet informace o dění v místních společenstvích, v oblastech.

Poděkování ještě větší patří všem duchovním asistentům sloužícím obětavě našemu řádu, našim společenstvím, nám všem na místní úrovni. Jsou nám velkou oporou o to víc v současné nelehké situaci. Dík v tomto ohledu největší, do jisté míry předem vyjádřený, zasluží národní duchovní asistenti. Už proto, že po uvolnění opatření bude jejich služba v trojčlenné sestavě pro 47 MBS opravdu náročná. Tak s pomocí Boží... Nedá mi to také s vděkem vzpomenout na obětavou službu br. Františka Krocza OFMCap, který letos v souvislosti se stěhováním z Prahy do Olomouce v této pozici skončil. Spolu s jeho nástupcem br. Rafaelem Budilem OFMCap. tvoří aktuálně konferenci národních duchovních asistentů br. Eliáš Paseka OFM sloužící v Moravské Třebové a br. Krysztof Skibinsky OFMConv., který se letos přestěhoval z Brna do Prahy. S příkladnou vstřícností si při prvním zasedání současné národní rady SFŘ rozdělili patronát nad našimi MBS. Tento přehled spolu s rozpisem služeb místních duchovních asistentů a delegátů z řad národní rady najdete v příloze Zpravodaje.

Požadavky na přípravu a průběh voleb popisují Generální konstituce v člancích 78, 79 a Stanovy SFŘ II.2.4-6, postup vizitací je popsán v GK 92-95 a Stanovách III.4. Z důvodu vyšší moci je nyní prakticky nemožné dodržovat 90-ti denní lhůty předkládání žádostí. Jak bychom měli, zvláště v období, kdy budeme dohánět skluz voleb a vizitací, postupovat?

Žádost o slavení místní volební kapituly předloží ministr MBS se souhlasem místní rady předem určenému delegátu NM (viz zveřejněný přehled) v nejbližší možné reálné lhůtě s návrhem tří termínů. Spolu se pak dohodnou na termínu i přípravě voleb podle výše zmíněných dokumentů. Obdobný je postup při provádění bratrské vizitace. O pastorační, nebo spojenou vizitaci vyžadující účast národního duchovního asistenta je třeba též žádat s návrhem tří termínů s dostatečným předstihem pověřeného delegáta NM, který zajistí účast vizitujícího bratra OFM. Nebude-li v odpovídající lhůtě možná účast patronátního národního duchovního asistenta, zajistí ten své zastoupení, případně pověření jiného bratra prvního řádu, aby mohl delegát NM dohodnout s ministrem MBS konečný termín a vše potřebné.

Prosím všechny o trpělivost a vstřícnost, abychom i tyto situace dokázali prožívat v pokoji a k větší cti a slávě Boží, za což předem všem děkuji.

Václav Vendelín – služebník OFS

Ze života MBS

20.1.2021 v 11 hodin byla sloužena vzpomínková mše za tragicky zemřelého Františka Reichela v Praze u sv. Anežky České na Spořilově. Mše se účastnili terciáři z mnoha míst ČR. Černošice, Jihlava, Jistebnice, pražská společenství, Plzeň a Sušice, asi i další. V rouškách se to těžko odhaduje.

Na mši bylo odhadem přes 130 lidí. Kromě příbuzných také mnoho lidí z farnosti Spořilov. Mši celebroidal o. Eliáš Paseka OFM z Moravské Třebové spolu s trvalým Jáhnem Václavem Pikešem OFS z MBS Sušice (vlevo) a trvalým jáhnem, kterého učil František sloužit při oltáři (vpravo). Za národní radu se účastnil Luboš Kolafa OFS. Eliáš promluvil o tom, že během naší pozemské fáze cesty věčného života si máme uvědomovat svoji smrtelnost a hledat čas na vztah s Pánem, se kterým se setkáme v nebi.

Luboš Kolafa OFS

Bratrská a pastorační vizitace v Nivnici 13. 11. 2021

V sobotu 13. 11. 2021 proběhla na faře v Nivnici vizitace místního bratrského společenství. V malém kruhu terciářů společně s národním duchovním asistentem P. Eliášem Tomášem Pasekou a duchovním asistentem P. Felixem Máriou Žiškou jsme se vzájemně sdíleli, obohatili, povzbudili a potěšili.

Ve společenství je pět členů s trvalou profesí a jedna uchazečka o členství, která v roce 2010 na neurčito přerušila kandidaturu a nyní projevila zájem pokračovat v započaté cestě.

Ačkoliv je společenství malé, vyniká věrností, žije příkladným františkánským duchem, je plodné v konání. Členové se zapojili do příprav knihy k 800. výročí řádu a vydali svědectví o životě terciářů v Nivnici sahající hluboko do minulosti. O tom svědčí také jejich kroniky, z nichž jedna je psaná ozdobným krasopisem patrně ještě perem namáčeným v kalamáři.

Ministr MBS bratr Aleš Silvestr Immaculata Kapsa je současně formátorem společenství. S ochotou a nasazením se v současné době vydává pro celé národní bratrské společenství v přípravě filmového dokumentu o Sekulárním františkánském řádu v ČR.

Sestra Věra Veronika Bartošová má vlastní obchůdek s textilními a jinými rukodělnými výrobky, který má ve znaku TAU. Poselství františkánského kříže promítá do všeho, co tvoří a co se prostřednictvím jejího obchůdku dostává k lidem ve světě.

S vděčností Bohu za všechny bratry a sestry v Nivnici, zesnulé i žijící,

s láskou a s přáním pokoje a dobra

sestra Hana Brigita Reichsfeld OFS

Bratrská a pastorační vizitace v MBS Černošice, vloni odložená pro Covid, proběhla v neděli 14. listopadu 2021 v domě MANA za účasti pastoračního asistenta Národní rady P. Eliáše Paseky OFM, duchovního asistenta MBS P. Jana Maria Vianneye Dohnala OFM. Předmětem jednání byla mimo jiné otázka „volného františkánství“ či tradicionalismu v SFŘ a předávání víry a spirituality ve společenství rodin.

Bratr Lubomír Irenej Mlčoch OFS, delegát Národní rady

Volební kapitula v MBS Přerov proběhla ve čtvrtek 18. listopadu na faře u sv. Vavřince za účasti duchovního asistenta MBS P. Miroslava Gabriela Kubíka OFM. Novou radu MBS tvoří bratři Jan Zavadilík ministr, Jiří Sláma zástupce ministra, a sestry Eva Prinzová formátorka, Jaroslava Vyhnánková sekretářka, Anna Spáčilová hospodářka.

Bratr Lubomír Irenej Mlčoch OFS, delegát Národní rady a předsedající kapituly

Volební kapitula MBS Ostrava 13. 11. 2021

Především chci poděkovat minulé radě MBS Ostrava, která obětavě rok přesluhovala kvůli epidemii. Zvláště chci poděkovat manželům Solařovým, kteří ve své službě každý už sloužili 10 let. Proto bylo potřebné v rámci našich konstitucí zvolit za ministra jiné členy.

Ministrem MBS Ostrava byl zvolen Jiří Kroupa - ten je členem našeho řádu od roku 1992. Jeho řádový život se vyvíjel za těch 20 let s různými oklikami, jako ostatně u každého z nás, nabral životní zkušenosti a nyní je může uplatnit ve službě ministra. Jeho zástupcem byl zvolen br. Marek Hankus, který je profesním členem od roku 1994 a profesní čas využil k tomu, že vystudoval CMTF v Olomouci. Manželé Solařovi jsou obětavě ochotni sloužit další období jako formátor a sekretářka. Pokladnu si vzal na starost br. Vladislav Duda. Společenství se schází v Salesiánském středisku.

Společenství se skládá z členů z několika farností a schází se proto každou druhou sobotu v měsíci v kostele v 7,30 ráno a na rozdíl od většiny MBS se pak společně modlí ranní chvály. Volební kapituly se měli zúčastnit také místní duchovní asistent František Krozcek OFMCap. a národní duchovní asistent Rafael Budil OFMCap. V předvečer jsem však obdržel smutnou zprávu, že musí zůstat v klášteře v Olomouci a absolvovat karanténu. Jako velkou odměnu jsme však získali to, že jsem na volební kapitulu pozval ministra MBS Opava Roberta Kláska OFS a ministra MBS Havířov Ivoše Tempíra OFS (oba ze sousedních MBS). Oba byli velkou pomocí při volbách nejen jako skrutátoři, ale též jako velcí zastánci oblastních setkávání v Moravském Slezsku. Horlivě povzbuzovali členy MBS Ostrava, aby se nebáli účastnit, jak oblastních setkání, tak setkání národních, protože bratrství se dá pěstovat hlavně osobním setkáváním. **Myslím, že i toto je nápad pro delegáty NR, jak vzájemně sbližovat MBS v okolí.**

Já osobně chci zvláště poděkovat Robertovi Kláskovi OFS, který se o mne staral od pátku do neděle. Přece jen to mám z Plzně přes 600 km. Zařídil mi ubytování u bratří minoritů v Opavě a umožnil mi, abych se mohl zúčastnit oblastního setkání.

Nově zvolená rada
v MBS Ostrava

Cestou do Plzně jsem ještě měl zdravotní svolení navštívit nemocného Jiřího Šenkýře OFS ve Žďáru na Sázavou a jeho skvělou manželku. Všechny moc pozdravuje a je plný aktivit kolem synodality a všechny nás povzbuzuje k probuzení k novému myšlení spolu s papežem a Duchem svatým.

Luboš Kolafa OFS

Bratrská a pastorační vizitace v MBS Kroměříž 6. 11. 2021

Bratrská a pastorační vizitace v MBS Kroměříž proběhla 6. 11. 2021. Začali jsme mší svatou, kterou sloužil duchovní asistent společenství bratr Didak Klučka v kapli kostela svatého Mořice. Sestry a bratři společenství v Kroměříži jsou staršího věku a otec Didak při homilii řekl, že sestry a bratři staří nejsou, že jsou zralí, někteří ještě zralejší a ti, kteří zemřeli, už užívali pro Boží království. Tento příměr byl velmi krásný a povzbudivý, tak jako celé setkání, které po mši svaté pokračovalo v kanceláři farnosti Kroměříž.

Než začala vlastní vizitace, společně jsme se pomodlili Korunku k Božím milosrdenství, následovalo představení a četba výroční zprávy společenství, která je přílohou vizitace. Ve společenství panuje krásný bratrský duch svatého Františka, kterého mají sestry a bratři ve veliké úctě, je jim inspirací a pomocí na cestě k Pánu Bohu. Společenství je živé, společně se modlí za sebe navzájem i za celý františkánský řád v České republice i ve světě. Sledují dění v SFŘ doma i v zahraničí, čtou pravidelně Zpravodaj a navzájem si ho předávají. Vnímala jsem krásnou a usilovnou starost o starší, nemocné a nemohoucí členy společenství. Kdo může, tak starší členy navštěvuje a povzbuzuje. Shodli jsme se na tom, že právě tyto nemocní členové společenství jsou velikým darem pro náš řád, protože slouží nám všem úplně nejvíc: svojí modlitbou a utrpením.

O duchovní formaci vzorně pečuje otec Didak, který obětavě přijíždí z Brna a vždy si na setkání připraví duchovní povzbuzení. Sestry a bratři ve společenství si velmi váží jeho služby, je pro ně velkým povzbuzením, svými laskavými postoji a pokorou přispívá k pravé františkánské radosti.

Sestra ministryně předložila dekret o kanonickém ustanovení společenství s datem 15. 12. 1997, ale z diskuse vyšlo, že společenství se scházelo už za totality, což dokládají i záznamy z kroniky společenství. Děkuji paní Helence za starostlivost o společenství a za ochotu sloužit jako ministryně, když sestra Jarmila Pořízková musela ze zdravotních důvodů před časem tuto službu opustit. Také děkuji sestře formátorce Evě, která souhlasila se službou zástupkyně ministra.

Nahlédla jsem do pokladní knihy, kde jsou zaznamenány všechny příjmy a výdaje velmi přehledně, ze záznamů je vidět velká pečlivost a přehlednost sestry hospodářky, také velmi děkuji za pravidelné příspěvky na činnost NR.

Celá vizitace byla pro mě nádherným povzbuzením, upřímným sdílením a poznáním radostného františkánského ducha. Byla jsem s vámi velmi ráda, upřímně děkuji za krásné svědectví vašeho života a také za pohostění a vlídné přijetí.

Pokoj a dobro !

S láskou Vaše sestra Marie Václava Richterová

Volební kapitula v MBS Moravská Třebová I.

Volební kapitula v MBS Moravská Třebová I. proběhla 9. října 2021 za účasti místního duchovního asistenta MBS P. Cypriána Bobáka OFM a národního duchovního asistenta P. Eliáše Paseky OFM. Předsedajícím byla delegátka Národní rady SFŘ Marcela Řezníčková z Olomouce. MBS má 12 členů a 2 přidružené členy.

Při volební kapitule byla zvolena nová rada MBS v tomto složení: bratři Pavel Kirst - ministr, Jan Bílek -

zástupce ministra, Jan Blažek - formátor, František Žilka - pokladník a sestra Lenka Myslikovjanová - sekretářka.

Zapsal br. Vladimír Dvořák, OFS

Bratrská a pastorační vizitace v MBS Olomouc - rodiny dne 17. 10. 2021

Společenství Olomouc - rodiny se schází pravidelně třetí neděli v měsíci v klášteře u bratří kapucínů v Olomouci. Naše bratrská a pastorační vizitace proběhla v neděli 17. 10. 2021. Přijeli jsme s o. Eliášem Tomášem Pasekou OFM do krásného kapucínského klášteřa, kde už v tichosti seděli v lavicích bratři a sestry. Společně jsme se pomodlili breviář (odpolední chvály) a pak následovala půlhodinová adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. Nádherné zpěvy společenství a milostiplná přítomnost Pána Ježíše mi pomohly vrátit pokoj a uvolnit napětí, které jsem pocítovala z první vizitace. Po adoraci proběhlo setkání v refektáři klášteřa. Vztahy a atmosféra společenství vytvořily prostor důvěry a blízkosti.

V době lockdownu a přísných covidových opatření se společenství setkávalo on-line a také komunikovali e-mailem a telefonicky se navzájem povzbuzovali. Setkání při bratrské a pastorační vizitaci bylo otevřené a velmi milé. Ministr Tomáš Richter rezignoval na službu z osobních důvodů a předal složky a informace své zástupkyni Janě Horké, která povede společenství do příštích voleb.

Pravidelně se setkává pouze přibližně polovina členů, s ostatními udržují kontakt, zasílají poštou všem starším členům Zpravodaj, ostatní ho obdrží e-mailem. Místo kroniky mají webové stránky, kam vkládají veškeré informace, fotografie a pozvánky.

Společenství je ochotné přijmout členy ze zrušeného společenství Olomouc, kteří o to požádají, zatím je kontaktují e-mailem a posílají jim Zpravodaj. Formace probíhá sdílením se o životě, zamýšlením se nad Písmem sv., br. Maxmilián je skvěle duchovně doprovází.

Sestra Marcela Řezníčková všem předala informace a otázky k synodě o synodalitě, společenství se dohodlo, že několik následujících setkání se tomu budou věnovat. Vyberou si jedno téma ke společné diskusi. Také se dohodli na možnosti setkávat se doma i mimo pravidelná setkání k modlitbě a sdílení.

Toto společenství přijalo i velmi vzdálené uchazeče o františkánskou cestu z Valašska a poskytlo jim prostor pro růst a formaci, takže tito noví uchazeči nyní požádali o vznik nového MBS Brumov – Bylnice. Myslím, že je to nejlepším svědectvím o přitažlivosti františkánské cesty, kterou toto společenství jde. Bohu díky za vás.

Miroslava Brigita Čejchanová, OFS

Setkání v Opavě

V sobotu 13. listopadu LP 2021 o svátku sv. Anežky České jsme se vzájemně potěšili a povzbudili na oblastním setkání v Opavě s bratry a sestrami z okolních MBS: Šternberk, Fulnek, Karviná, Krnov, s Lubošem z Plzně a já jsem dorazil z Uherského Hradiště. Někteří jsme se seznamovali při první takovéto příležitosti, jiní byli upřímně vděční za možnost setkání po jistém odloučení. Po ranní mši svaté proběhly v rámci programu dvě krátké, výstižné promluvy P. Patrika Bogdana Rigiela OFMConv. na téma *Povolání ke svátosti*, reflexe na téma ve skupinkách i vzájemné radostné sdílení a povzbuzení ve volných chvílích. Atmosféra byla plná vděčnosti za takové požehnání, ale i za pohoštění. Místní opavské společenství se o oblastní setkání pokoušelo v minulosti už několikrát, ale teď přišel ten správný čas. Osobně na mě snad nejvíce zapůsobil pokoj a vyrovnanost pětáosmdesátileté setry Anežky z Krnova, zvláště, když se krátce, téměř ostýchavě zmínila o tom, čím si v životě prošla poté, co jejich rodina byla za jejího dětství vyhnána z domu...

Veškerý vděk za vzájemnou péči lidskou přirozeně vyústil do poděkování Bohu při závěrečné adoraci. Díky Bohu za vytrvalost a snahu žít bratrství Roberta Maxe i všech sester a bratrů z MBS Opava a předně za všechny dary Boží.

Po sobotním krásném setkání v Opavě přišla v neděli večer zpráva, že místní formátorka Olinka, která se o nás tak obětavě starala, je pozitivní nejen svým přístupem, ale i testem na Covid. Bohu díky, bez dalších následků pro ostatní. Pán se stará.

S vděčností a radostí Václav Vendelín OFS

Slib trvalé profese Marie Hedviky Antochové

Velkou událostí v Sušici se staly terciářské sliby. Místní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu se 16. října 2021 rozrostlo o další profesní členku. Z dlouholeté varhanice paní Marie Antochové se stala sestra Hedvika. Slib složila do rukou zástupce ministra Pavla Antonína Blažka OFS, liturgii předsedal br. Petr Petřivalský OFMCap. Bohoslužbu jsme pak „prodloužili“ v klášterním refektáři u nachystaného občerstvení.

Možná by vás potěšil závěr kázání: „A když sv. Hedvika inspirovala Anežku a Alžbětu, kdo inspiroval ji? To byste chtěli vědět! Já taky. Ale řeknu vám, kdo skrytě inspiroval Maříčku - Hedviku. Velmi silně tam vnímám Nánu, tedy Kateřinu Bürgerovou. Obětavou ženu, která přišla do Sušice z Kamenného Újezda, aby dělala hospodyně knězi Františku Šabatkovi, strýčkovi Maruščiny maminky. Nečekaně bydleli naproti kláštera. A Nána se stala druhou maminkou, důvěrnicí, ženou, která nezkazila žádnou dětskou rošťárnu, později se také stala věrnou klášterní hospodyně a rovněž terciářkou. Jistě, že ve františkánském povolání naší Maříčky byla důležitá blízkost kapucínů, kapucínského psa Baryka, jistě také sester františkánek, u kterých bydlela na studiích v Praze, i místní terciářské společenství má velkou zásluhu, ale Nána se svou mateřskou starostlivostí předala asi nejvíc.

Máme tady před sebou Maříčku, silnou a zároveň křehkou ženu. Silnou v čem? Pamatujeme si, jak před rokem před námi vyznala: „Jsem rozhodnuta. Nikdy není pozdě!“ Její bratr, Slávek, úplně ho slyším, by asi řekl: „Maří, však sis dala na čas, už padesát roků jsi měla být terciářka...“

V rodině se teď v legraci říkalo: „Ta naše babča, představte si, na stará kolena jde do kláštera.“ Do kláštera úplně ne, ale tvůj život, Maříčko, je vyznáním a milou vzpourou: že Bůh má v tvém životě pevné místo, že chceš vzít Evangelium vážně a že chceš s námi vytvářet společenství v duchu sv. Františka. A my se z toho radujeme, protože je to velké povzbuzení i pro nás. Tak díky, že tu s námi jsi...«

Br. Petr Petřivalský OFMCap.
duchovní asistent MBS SFRŠ Sušice

Zpráva z MBS Plzeň

V MBS Plzeň dne 18. 11. 2021 při mši svaté přijali trvalou profesi: Ivanka Loudínová (nar. 1965) a Tomáš Čihák (nar. 1970). Do noviciátu pak byl přijat Karel Duda. Mši celebroidal náš duchovní asistent Jan Nepomuk Svoboda OFM. Všechna obdarování od našeho Pána jsme řádně oslavili ve farním sále. Foto v příloze

Zároveň přináším zprávu o tom, že nás k Pánu předešla Blaženka Klečatská ve věku 88 let, která byla členkou řádu od roku 1992.

Luboš Kolafa OFS

XVI. Generální a zároveň VII. volební kapitula našeho řádu

13.-21.11.2021 v Římě v koleji Seraficum

Přijelo přes 50 zástupců národních bratrských společenství našeho řádu z celého světa - mnozí vážili i několikadenní cestu s různými omezeními vzhledem ke kovidu, několika delegátům složitá situace dokonce znemožnila účast na kapitule. Dále byli přítomni hosté, zástupci YouFra (františkánské mládeže), kteří naše jednání oživovali svým neutuchajícím elánem a radostností a všichni naši 4 generální duchovní asistenti (P. Alfreda a P. Pedra si mnozí pamatujeme z nedávné vizitace a voleb), kteří nám obětavě sloužili při každodenních mších a modlitbách. Velmi jsme si též vážili, že si na nás udělali čas i všichni 3 generální ministři prvních františkánských řádů - bylo to vpravdě krásné setkání františkánské rodiny.

Asi největším zážitkem pro nás všechny byla pondělní audience s papežem Františkem, který

k nám přednesl velmi krásnou řeč (otiskujeme dále) a každému z nás osobně podal ruku. Bylo to velmi povzbudivé setkání.

Vlastní jednání kapituly byla dosti náročná - opravdu to nebyla žádná dovolená - jednání začínala v 9 hodin ráno a s menšími přestávkami končila v 19 hod - po pár hodinách nás všechny bolela záda a nohy, všichni jsme poctivě nosili respirátory, ačkoli jsme byli (aspoň s kým jsem mluvila) všichni proti kovidu očkovaní a mnozí i přetestováni (prostě snažili jsme se navzájem chránit). Zvlášť jsme oceňovali velkou obětavost a nasazení členů našeho presidia a tlumočnicků - jednání probíhala ve 4 jazycích - angličtině, italštině, španělštině a francouzštině, takže tlumočníci museli reagovat opravdu pohotově. Jednalo se o aktuálních problémech a směřování našeho řádu - formaci, mládeži, komunikaci (zvlášť v této době aktuální problém s omezením osobních setkání), duchovní asistenci, apod.

Byly schváleny k vyzkoušení nové mezinárodní stanovy, protože poslední byly vytvořeny asi před 20 lety a musíme reagovat na měnící se podmínky, takže nyní máme 3 roky na to, abychom nové stanovy vyzkoušeli a zasílali CIOFS případné připomínky a zkušenosti a za 3 roky, až se bude konat další generální kapitula, by se stanovy schválily definitivně.

Pracovali jsme též v pracovních skupinách, kde jsme dostali otázky např. Jaké by mělo být směřování a cíle předsednictva v následujícím tříletí a jaké prostředky bychom viděli k dosažení těchto cílů apod. Hovořili jsme o problémech našich společenství - v Evropě většinou nedostatek mládeže, ohrožení rodin, v Africe zase potíže s formací a komunikací, v islámských zemích nebezpečí pronásledování... Byla jsem překvapena, jak vážně přijímá předsednictvo každou naši připomínku a opravdu se jí zabývá.

Vyslechli jsme několik velmi zajímavých přednášek, shlédli jsme krátký film o oslavách 800. výročí Memoriamale propositi, o činnosti YouFra a o našich společenstvích ve Svaté Zemi, v Africe a na Dálném Východě.

Také jsme se „pěkně“ pohádali při schvalování rozpočtu na příští tříletí. Bylo mezi námi několik finančníků a ti vyžadovali více informací - nakonec po mírně bouřlivém průběhu nám bratr ze Slovinska připomněl, že jsme bratři, a rozpočet byl schválen.

S nedostatkem financí se naše předsednictvo potýká neustále - asi 40 % zemí neplatí vůbec příspěvky (my mezi ně naštěstí nepatříme) a je velmi zajímavé, že v těchto zemích také dost špatně funguje formace. Ukazuje se, že když se zlepší formace společenství, lepší se ochota lidí řád finančně podporovat. Spousta lidí si neumí představit, co se vlastně všechno musí platit. Napadá mne, že je to podobná situace jako v rodině. Malé děti v rodině také nic nepřispívají a spoléhají na rodiče a jak rostou a nabírají rozum, tak si začínají uvědomovat, že je potřeba také se zapojit a pomoci rodině fungovat.

Na svátek svaté Alžběty Uherské - naší patronky - se konala volba našeho představenstva (ta se koná vždy 1x za 6 let). Na předsednickém stole byla i relikvie sv. Františka - tak jsme všichni s dojetím prožívali tu slavnostní chvíli. A Duch Svatý nám opravdu vybral skvělé lidi: naším generálním ministrem byl opět zvolen Tibor Kauser z Maďarska, jeho zástupkyní Maria Stronach z USA a dále 7 radních pro 7 jazykových oblastí a 1 zástupce YouFra. Naši oblast - severní a střední Evropu - bude mít na starosti Dina Šabalina z Ukrajiny a na spolupráci s ní se velmi těším.

Chtěla bych vám všem ze srdce poděkovat za vaše modlitby, které nás provázely kapitulou, takže byla opravdu pod velkou ochranou Boží. V kapli, kde jsme každé ráno měli mši svatou a občas modlitby a adoraci, byla před oltářem umístěna ikona Regina familiae franciscanae, která je putovní a připravujeme její putování i v naší republice. V sobotu jsme při mši položili před ikonu seznamy se jmény našich bratří a sester zemřelých na covid s velkou nadějí, že již zažívají radost v náručí Boží.

Pokoj a vše dobré.

Markéta Terezie Kubešová, členka mezinárodní rady SFŘ ČR

Promluva jeho Svatosti papeže Františka k účastníkům Generální kapituly Sekulárního františkánského řádu

Vatikán

Pondělí 15. listopadu 2021

Drazí bratři a sestry františkánského sekulárního řádu, dobrý den!

Zdravím vás slovy svatého Františka, adresovanými těm, které potkával cestou: „Ať ti Pán dá svůj pokoj!“ Jsem rád, že vás mohu přivítat u příležitosti vaší generální kapituly. V tomto kontextu bych rád připomněl některé prvky, vlastní vašemu povolání a poslání.

Vaše povolání se rodí z univerzálního volání ke svatosti. *Katechismus katolické církve* nám připomíná, že „laici mají účast na Kristově kněžství: stále více sjednoceni s Ním vyzařují milost křtu a biřmování ve všech oblastech svého osobního rodinného, společenského a církevního života a naplňují výzvu ke svatosti adresovanou všem pokřtěným“.

Tato svatost, ke které jste jako sekulární františkáni povoláni, jak to od vás požadují generální konstituce a Řehole, schválené svatým Pavlem VI., zahrnuje obrácení srdce, přitahovaného, ovládnutého a proměněného Jediným Svatým, který je „dobro, každé dobro, nejvyšší dobro“ (Svatý František, Chvála nejvyššího Boha). To je to, co vás činí pravými „kajícími“. Svatý František ve svém Listu všem věřícím představuje „činění pokání“ jako cestu obrácení, cestu křesťanského života, závazek konat vůli a skutky nebeského Otce.

Ve svém Testamentu popisuje svůj vlastní proces obrácení těmito slovy, která dobře znáte: „Pán dal mně, bratru Františkovi, abych takto začal dělat pokání; když jsem ještě vězel v hříších, zdálo se mi nesnesitelně hrozné, měl-li jsem se setkat s malomocnými. ... A když jsem od nich odcházel, pak to, co se mi zdálo hrozné, proměnilo se mi v radost pro duši i tělo. Potom jsem už dlouho neváhal a opustil jsem svět.“

Proces obrácení je tento: Bůh přebírá iniciativu: „Pán mi dal, abych začal dělat pokání“. Bůh vede kajícího do míst, kam by nikdy nechtěl jít: „Bůh mne přivedl mezi malomocné“. Kající odpovídá přijetím služby

druhým a tím, že jim prokazuje milosrdenství. A výsledkem je štěstí: „To, co se mi zdálo hrozné, proměnilo se mi v radost pro duši i tělo“. Toto je přesně cesta obrácení svatého Františka.

Toto, drazí bratři a sestry, je to, o co vás naléhavě prosím, abyste dokázali ve svých životech a ve svém poslání.

A prosím, nezaměňujeme „činění pokání“ se „skutky pokání“. Půst, almužna, umrtvování - to jsou důsledky rozhodnutí otevřít své srdce Bohu. Otevřete své srdce Bohu!

Otevřít své srdce Kristu, žít uprostřed obyčejných lidí, způsobem svatého Františka. Stejně jako byl František „zrcadlem Kristovým“, i vy se staňte „zrcadlem Kristovým“.

Jste muži a ženami, kteří se zavázali žít ve světě podle františkánského charismatu. Charismatu, které v podstatě spočívá v zachování svatého evangelia našeho Pána Ježíše Krista. Povoláním sekulárního františkána je žít evangelium ve světě ve stylu *Poverella, sine glossa*; přijmout evangelium jako životní „formu a řeholi“. Vyzývám vás k objetí evangelia, stejně jako objímáte Ježíše. Nechte evangelium, tedy samotného Ježíše, utvářet váš život. Tak se stanou chudoba, minorita a jednoduchost vašimi rozlišovacími znaky před ostatními.

S touto vaší františkánskou a sekulární identitou jste součástí vyslané církve. Vaše jedinečné místo je být uprostřed lidí, a tam, jako laici - celibátní nebo ženatí, kněží a biskupové, každý podle svého specifického povolání, vydávat svědectví o Ježíši prostým životem, bez předstírání, vždy připraveni k následování chudého a ukřižovaného Krista, jako to dělal svatý František a tolik mužů a žen vašeho řádu.

Povzbuzuji vás také, abyste šli ven na periferii, existenční periferii dneška, a tam umožňovali zaznívat slovu evangelia. Nezapomínejte na chudé, kteří jsou tělem Kristovým: jste povoláni hlásat jim Dobrou Zprávu (srov. Lk. 4,18), jak to dělala mezi jinými svatá Alžběta Uherská, vaše patronka. A stejně jako se včerejší „společenství kajícníků“ vyznačovala zakládáním nemocnic, lékáren, vývařoven a dalších děl skutečné sociální lásky, tak vás dnes Duch posílá, abyste uplatňovali stejnou charitu s kreativitou, kterou vyžadují nové formy chudoby.

Kéž je vaše sekularita plná blízkosti, soucitu a něhy. Ať jste lidmi naděje, oddanými žít ji a také ji „organizovat“ a převádět ji do skutečného, každodenního života, do mezilidských vztahů, do společenské a politické angažovanosti; k oživení nadějí v zítřek a zmírnění bolestí dneška.

A drazí bratři a sestry, jste povoláni toto žít v bratrském společenství, vědomi si toho, že jste součástí velké františkánské rodiny. V tomto ohledu vám připomínám Františkovo přání, aby celá rodina zůstala jednotná, jistě s respektem k rozmanitosti a autonomii jejich různých složek a také každého člena. Ale vždy v živém vzájemném společenství, abychom společně snili o světě, kde všichni budeme a všichni cítíme, že jsme bratři, a společně pracujeme na jeho budování (srov. *Encyklika Fratelli tutti*, 8): muži a ženami, kteří bojují za spravedlnost a kteří pracují pro integrální ekologii, spolupracují na misijních projektech a stávají se dělníky míru a svědky Jeho Blahoslavenství.

Tímto způsobem jsme začali s cestou obrácení a pak i se všemi těmito návrhy nesoucimi ovoce, které vycházejí ze srdce spojeného s Pánem a milujícího chudobu. Ať vás na vaší cestě doprovází svatý František a všichni světci františkánské rodiny. Ať vám Pán žehná a naše Paní, „Panna tvořící církev“, kéž vás ochraňuje. A prosím, nezapomeňte se za mě modlit.

Děkuji.

SPOLUPRÁCE PRAVDY A LÁSKY

Draží bratři a sestry,

formace našeho řádu pro budoucí období se zaměří na živý vztah s Bohem, naslouchání, „dýchání dovnitř“ v Duchu svatém. Je postavena na třech pilířích: Boží Slovo, Eucharistie, Duch svatý. Má to být naše **společná cesta**. Chceme následovat Beránka způsobem, jakým on jedná. Jednota v rozmanitosti vychází ze **spolupráce pravdy a lásky**. Nikdo z nás nezná celou pravdu, ale směřujeme k ní. Hledáme pravdu a přitom jsme upřeni na objektivní pravdu, kterou nám nabízí Ježíš. Každý z nás má část mozaiky pravdy, kterou vidí Bůh. Je třeba mít stále na mysli celou objektivitu pravdy, ke které směřujeme na základě lásky. Ježíš respektuje naši subjektivitu. Je pevný vůči nepřítelům, ale zároveň je má rád a modlí se za ně. Petrovi stejně jako Jidášovi dává možnost šance se obrátit. Konečné rozhodnutí bylo na každém z nich a je také na každém z nás.

Nabízená cesta je pozváním do hlubšího vztahu s Ježíšem. Pozváním, které si žádá vydat se směrem k neprobádanému území, podobně jako to udělal Abrahám, když opustil pohodlný domov vybudovaný v městě Ur. Na konci cesty stojí emoční a duchovní zralost. Náš život se může změnit, mohou se proměnit všechny naše vztahy. V mém životě se začne projevovat Duch Svatý a pochopíme, jakou moc má autentický život s Kristem. „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (sv. Pavel)

Generální ministr našeho řádu bratr Tibor Kauser z Maďarska řekl, že nedostatek autentické konverze je jedním z nejvýznamnějších problémů, se kterými jsme v řádu konfrontováni. Obrácení znamená obrátit se od sebe ke Kristu. Máme být těhotní Bohem. Jako stojí v naší Řeholi: Jsme matkami Ježíše Krista, když ho nosíme ve svém srdci a těle a rodíme ho svatými skutky... Podívejme se na sv. Františka, jak se choval po svém obrácení. Svým bratřím řekl: Především usilujte, abyste měli Ducha Páně a jeho svaté konání.

Máme toužit po Duchu svatém, po nových letnicích. A to ne jednou, nýbrž opakovaně, aby se na nás vylil Duch svatý tak, jako se vylil na apoštoly. Abychom prožili a zakusili to, co oni prožili o letnicích. To je možné jen tehdy, když se Bohu dáme cele. Když si ani trochu nenecháme pootevřená vrátka pro případný únik, ale nabídneme se Bohu úplně celí.

Papež František píše v exhortaci Evangelii Gaudium: „Ano, může nám to způsobit jistou závrať. Ale není nic lepšího než se cele vydat Duchu svatému.“ Potom budeme moci také účinně evangelizovat. Jestliže budeme autenticky obrácení křesťané, dokážeme jít a evangelizovat v síle a moci Ducha svatého. I apoštolové se báli, byli ustrašení - až po letnicích, když se na ně vylil Duch svatý, dokázali vyjít s odvahou a evangelizovat.

Velkým evangelizátorem, který mnoho let jezdí také do České Republiky, je P. Elias Vella OFMConv. z Malty. Otec Elias vzpomíná na své obrácení:

Kázal jsem, konal jsem všechnu tu službu, kterou kněz může dělat. A tak jsem se domníval, že jsem s Ním. Proto mi nikdy nepřišlo na mysl, že se musím plně obrátit... Oni se začali modlit za sestoupení Ducha svatého na mne. Ale já jsem si myslel, že již mám vše. Ale neměl jsem nic. Mluvil jsem o Duchu, ale ještě jsem se s Duchem nesetkal. Učil jsem o Kristu, ale opravdu jsem se s Kristem nesetkal.

*Myslím si, že každý z nás musí přijít k tomu, čemu já říkám druhá konverze. Normálně mluvíme o naší první konverzi, ale pak přichází doba, kdy dospíváme k této druhé konverzi. V roce 1978 jsem byl v Dublinu na velké charismatické konferenci, ale ne proto, že bych se byl angažoval v charismatické obnově; jen proto, že jsem byl pozván, abych tam jel. Bylo tam asi 25 000 lidí a asi 800 kněží. Během konference, která se konala na stadionu, byl určitý čas i pro semináře, pro malé skupinky. Byl jsem v malé skupině asi 12 kněží. V té době – v roce 1978 – jsem dělal pro Ježíše mnoho věcí. **Kázal jsem, konal jsem všechnu tu službu, kterou kněz může dělat. A tak jsem se domníval, že jsem s Ním. Proto mi nikdy nepřišlo na mysl, že se***

musím plně obrátit. Sloužil jsem mši svatou každý den, chodil jsem ke svatému přijímání každý den, a tak to pro mne bylo v pořádku. A když jsme byli v této malé skupině, ten, který vedl tu skupinu, položil jednu velmi jednoduchou otázku: „Proč jste zde? Co je cílem toho, že jste přijeli z tak daleka, ze vzdálené země, sem, do Dublinu, na tuto konferenci? Co je vaším cílem?“ Jeden starý kněz řekl: „Jsem zde, abych prosil Ježíše, aby mne obrátil.“ Byl jsem opravdu pobouřen. Jak to, že tento starý kněz přijel do Dublinu, aby byl obrácen? A další řekl: „Já jsem zde, abych se setkal důvěrněji s Ježíšem.“ Abych řekl pravdu, byl to velmi podivný jazyk, jak mluvili. Myslel jsem si, že my všichni máme již Ježíše v sobě, a tak když byla řada na mně, byl jsem velmi upřímný. V oné době jsem učil teologii a odpověděl jsem: „No, já jsem sem přijel, protože vím, že je v katolické církvi nová realita, charismatická obnova, a chci o tom něco vědět.“ A vzpomínám si, že přišel ten největší šok mého života, mé obrácení. Kněz, který vedl skupinku, mi řekl: Tak dobře, otče, klekněte si, protože my se musíme modlit za vaše obrácení.“ No, ve svém zmatku jsem si klekl, ale ne opravdu přesvědčen, že si musím kleknout. A oni se začali modlit za mé obrácení. Začali se modlit za sestoupení Ducha svatého na mne. Ale já jsem si myslel, že již mám vše. Ale neměl jsem nic. Mluvil jsem o Duchu, ale ještě jsem se s Duchem nesetkal. Učil jsem o Kristu, ale opravdu jsem se s Kristem nesetkal. A to bylo mé obrácení, jeho začátek. Teprve když jsem šel a našel své společníky - z Malty nás byla v Dublinu malá skupinka - a viděli, že jsem poněkud zmaten, zeptali se mě, co se děje. A když jsem jim řekl, co se stalo, víte, co odpověděli? „Chvála Bohu, už je to pěkně dlouho, co se modlíme za Tvé obrácení“. A já dnes děkuji Bohu, že se za mne modlili.

S bratrským pozdravením pokoje a dobra a s přáním požehnaných adventních dní a milostiplných Vánoc

Vaše sestra Hanka Brigita Reichsfeld, národní formátorka

FORMAČNÍ TÝM SFŘ – POZVÁNÍ DO SLUŽBY

Zveme Vás do služby ve formačním týmu našeho řádu. Členové týmu pomáhají s přípravou formačních seminářů SFŘ a duchovních obnov SFŘ i jiných setkání našeho řádu. Mohou se zapojit při vytváření duchovní, programové nebo organizační složky i aktivní službou přímo na akci.

Přihlaste se, prosím, na e-mail národní formátorky: brigita.reichsfeld@gmail.com

Ohlédnutí za podzimním formačním seminářem SFŘ

Podzimní formační seminář na téma Boží láska proběhl online 27. listopadu 2021 od 8:30 do 16:00 hodin. Zúčastnilo se ho 57 bratří a sester z 27 místních bratrských společenství. Přednášel národní duchovní asistent P. Eliáš Tomáš Paseka OFM z Mor. Třebové.

Na začátku se osobně představili členové nové národní rady. Národní ministr bratr Vendelín Hájek krátce všechny pozdravil. Národní formátorka sestra Brigita Reichsfeld přednesla vizi formace pro budoucí období. P. Eliáš Paseka promluvil ve třech přednáškách na téma: Boží láska. Mezi jednotlivými přednáškami byl čas pro osobní rozjímání, skupinky, společnou modlitbu i diskusi. Představila se nám misionářka Jana Ungerová z Brna a poté jsme shlédli její pantomimu: Walking with God – kráčení s Bohem.

Seminář měl velmi kladnou odezvu. Výborné přednášky otce Eliáše spolu s předloženými otázkami k tématu nás vedly k naslouchání Božímu hlasu, rozjímání, modlitbě a vzájemnému sdílení v Duchu svatém.

Bohu díky a všem, kdo se na semináři podíleli!

Hana Brigita Reichsfeld, národní formátorka

Pozvání na setkání ministrů a duchovních asistentů MBS SFŘ

(zváni jsou také bratři a sestry koordinátoři synodních skupinek)

14. - 15. ledna 2022 v Brně - CDM Petrinum, Veverí 462/15

Téma: SYNODALITA

Synodalita v církvi a jak ji uplatnit v SFŘ

"K úspěchu hledání společné cesty pro církve je třeba se učit vzájemnému naslouchání, sdílení, mluvě i jazyku v lásce, a to nejen v církvi, ale i s bližními mimo ni. Pokorně a lidsky přijímat všechny lidi jako dar Boží a obraz Kristův. Všichni jsme bratři" /Řehole 13/.

Hlavní program bude probíhat v sobotu od 9,00 h., zakončení odpolední diskusí předpokládáme v 15,30 h.
Programem provází a moderuje Jiří Jan Zajíc

Pokud nebude možné plánované setkání uskutečnit v Brně s osobní účastí, nahradíme jej internetovým setkáním. Tato změna bude oznámena každému přihlášenému cca 10 dnů před plánovaným setkáním. Stejně jako při každoročním setkávání v Petrinu v Brně, chceme i letos slyšet vaše názory, podněty a příběhy.

Pátek 14. 1. 2022

17:00 mše svatá + nešpory u kapucínů (Kapucínské nám. 303/5)

18:30 - 19:15 ubytování v Petrinu

19:15 večeře z vlastních zásob

20:00 sdílení ministrů se členy národní rady SFŘ

21:30 Závěr večera - modlitba a kompletář v kapli

Sobota 15. 1. 2022

7:30 ranní chvály v kapli

8:00 snídane

9:00 začátek modlitbou, přivítáním

9:00 - 9:30 **Podstata synodního postupu** (Lubomír Irenej Mlčoch)

9:30 – 10:00 **Jak pojmout synodalitu v našem řádu** (Jiří Vavřinec Šenkýř)

10:00 - 10:20 **Výsledky průzkumu v našem řádu** (Václav Vendelín Hájek)

10:20 - 10:40 přestávka

10:40 - 12:00 **Zkušenosti ze synodních skupinek** (koordinátoři skupinek)

12:00 modlitba Anděl Páně

12:30 oběd (*v restauraci*)

14:00 - 15:30 **Diskuze k předneseným tématům**

15:30 – zakončení semináře

DUCHOVNÍ OBNOVA SFŘ SÍLA NASLOUCHÁNÍ

6. – 11. 2. 2022

Povede **laický misionář Václav Čáp**, učeň P. Eliase Velly OFMConv., který pořádá řadu let kontemplativní semináře v ČR a na Slovensku pro kněze, řeholníky i laiky. Na obnově bude přítomný některý z našich národních duchovních asistentů SFŘ. Součástí obnovy budou přednášky, mše svaté, adorace, praxe v tichu, večerní sdílení, možnost svátosti smíření, duchovních rozhovorů, osobní přímluvné modlitby.

Duchovní obnova bude probíhat v **Poutním domě Stojanov na Velehradě** a zároveň bude možné zúčastnit se obnovy připojením online.

Pro osobní účast na Velehradě je nutné přihlásit se co nejdříve na webových stránkách www.kontemplativniseminare.cz , nejpozději do 9. 1. 2022! Po tomto termínu nabídneme možnost přihlášení dalším zájemcům zvenčí. Pro ty, kdo nemají možnost zúčastnit se duchovní obnovy osobně, nabízíme možnost připojení **on line** - přihlášení je na stejných webových stránkách, kde kliknete na variantu on line - nejpozději do 31. 1. 2022.

Účastnický poplatek za pětidenní program duchovní obnovy činí 500,- Kč (vztahuje se na obě varianty - osobní účast nebo online účast). Platbu posílejte na číslo účtu: **229370720/0600** variabilní symbol 06022022.

Konečné rozhodnutí o formě konání duchovní obnovy dle aktuálně platných vládních opatření bude oznámeno na konci ledna 2022.

Hana Brigita Reichsfeld

Pozvánka na jarní formační seminář OFS

18. – 19. 3. 2022

KDM u sv. Ludmily, Francouzská 585/1, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

Téma: HŘÍCH „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Řím 3,23)

Přihlášku nalezne v příloze a posílejte je do 10. 3. 2022

na e-mail národní formátorky: brigita.reichsfeld@gmail.com

Přihlášení dostanou před seminářem podrobné informace.

1221-2021 800 LET OD VYHLÁŠENÍ MEMORIALE PROPOSITI

3. PŘÍSPĚVEK

Attilio Galimberti, člen předsednictva CIOFS

Jak žít hodnoty Memoriale Propositi v dnešním kontextu

Úvod

Sekulární františkánský řád má jako řád v církvi, i když jde o laický řád, svou řeholi, která vede své členy v živých křesťanských hodnotách ve světle františkánské spirituality v dnešním světě, aby vykonávali roli, kterou jim určil Druhý vatikánský koncil.

Abychom pochopili, JAK žít hodnoty Memoriale Propositi v dnešním kontextu, musíme nejprve analyzovat, které jsou to hodnoty, a zjistit, jak se odrážejí v aktuální Řeholi, kterou, jak předpokládáme, naši členové naplno žijí (nebo se snaží žít).

Memoriale Propositi má stejné cíle jako Řehole z roku 1978 a je určeno lidem své doby. Někdo by si proto mohl myslet, že to, co v něm bylo navrženo, je pro nás zastaralé a pro naši dobu již neplatí; avšak - my zde pracujeme s hodnotami, které mají univerzální platnost a tvoří substrát, na kterém stavíme svůj život. Je to tedy vzrušující zkušenost, pustit se do hledání podobností nebo společných kořenů, abychom zjistili, jak se způsob oživování těchto hodnot možná změnil.

Úvod Memoriale Propositi nám říká, že je to program života kajících bratrů a sester žijící ve svých vlastních domech a docela odpovídá tomu, co je uvedeno ve 2. článku současné řehole, která říká: „*Ve svých rodinách ať žijí františkánským duchem pokoje, věrnosti a úcty k životu (což Memoriale nazývá pokáním) a tak ať se snaží vydávat svědectví o světě již obnoveném v Kristu*“.

Moderní a povrchní čtenáře možná zarazí skutečnost, že citovaný úvod by nás mohl vést k domněnce, že spíše než projektem duchovního života zdá se Memoriale Propositi být dokumentem s řadou pravidel a předpisů, díky nimž vypadá jako těžký právnícký oříšek, který rozhodně nebude pro čtenáře 21. století atraktivní.

Vyjmenovává normy týkající se způsobu oblékání, dodržování určitých období abstinence a půstu, způsobu modlitby, norem, co se týče zpovědi, způsobu života v „časové realitě“ a bratrského života a tyto velmi podrobné normy hraničí až s pedantstvím.

Proč je to nutné? Memoriale pravděpodobně stále nese vliv mnišství, které formovalo život ve středověké Evropě. Ve svém životě mniši věnovali téměř obsedantní pozornost rytmu času a řeholi, estetickým předpisům a liturgii a svým způsobem, kající bratři a sestry, děti své doby a věku, v těchto „profesionálech“ našli svůj vzor a inspiraci.

1. Znovuobjevení hodnoty Memoriale Propositi

Nechám tyto otázky těm, kteří mají historické znalosti, aby nabídli akademickou odpověď a vraťme se k tématu, které jsem měl řešit, tj. úkolu objevovat hodnoty Memoriale Propositi, abychom pochopili, jak je žít nebo jak je, možná nevědomky, už dnes žijeme.

Věřím, že se nebudu mýlit, když naznačím, že Memoriale Propositi ve skutečnosti může být pokladem, který je ale dobře **ukryt**; domnívám se však, že při hledání tohoto pokladu bychom udělali dobře, kdybychom naši aktuální Řeholi použili jako mapu, vedoucí k jeho objevení.

1.1 Každodenní život

V článku 11 naše Řehole říká: „...ať mají sekulární františkáni správné smýšlení a uchovávají si odstup při užívání časných dober, když si obstarávají své hmotné potřeby.“

Zdá se mi, že tato slova jsou nádhernou syntézou všech předpisů, které nám Memoriale Propositi nabízí ohledně oblékání: muži se budou oblékat do skromného, nebarveného plátna... svrchní oděvy šněrované a ne rozepnuté... sestry budou nosit svrchní oděv a tuniku z látky stejné ceny a skromné kvality. Cíl, o který se snažíme, je stejný, tj. aby seklární františkáni žili ve spravedlivém vztahu k pozemským dobrům, ale zatímco pro nás začínáme podstatou (slovy „ať mají správné smýšlení“), abychom dospěli k formě... pro naše bratry a sestry před 800 lety se začalo s formou, aby dospěli k podstatě.

To, co je nám dnes navrhováno, vyžaduje bezpochyby pozorné zrání a nepřetržité ověřování. Pokud soudíme sami na vlastní oči, je tento způsob určitě přitažlivější, ale také mnohem, mnohem obtížnější kvůli snadnosti, s níž máme tendenci ospravedlňovat své nedostatky nebo naši „povrchnost“.

Nabízím jen krátké zamyšlení nad otázkou o způsobu oblékání. Kající hnutí, na kterém byla založena forma života navržená Františkem, bylo ustanoveno s určitými jím danými specifiky, za předpokladu, že jeho členové převezmou veřejný závazek, který byl také poznamenán „zvykem“, okamžitě odlišujícím ty, kteří se pro tuto formu života rozhodli, od všech ostatních. Možná to je důvod, proč byl tomuto aspektu věnován zvláštní důraz.

1.2 Zdrženlivost a půst

Články 6-11 Memoriale propositi se věnují těmto tématům a dělají to velmi podrobně, naproti tomu naše Řehole se jich dotýká velmi jemným způsobem v článku 7, který je opět obsažen v Generálních konstitucích v článku 13.3, zvláště u těchto dvou bodů jsou patrné rozdíly s dnešním světem a právě zmíněný článek konstitucí uvádí pouze to, že: „*skutky kajícího jako půst a zdrženlivost, které jsou pro františkánské kající tradiční, mají být známy, oceňovány a prožívány podle obecných předpisů církve.*“

Podrobné předpisy Memoriale Propositi samozřejmě odrážely tehdejší požadavky Církve. Protože kající bratři a sestry byli začleněni mezi řeholníky (přestože žili ve svých domovech), předpisy jsou mnohem náročnější.

Forma může být změněna, ale podstata zůstává stejná: žijme v duchu neustálé konverze.

1.3 Modlitba

Osobní modlitba ve svých různých formách specifikovaných v Memoriale Propositi, a to také velmi podrobně, musí být náplní dne kajících. V článku 8 jde naše Řehole k srdci tohoto tématu: „*Ať učiní modlitbu a kontemplaci středem své existence i činnosti.*“ Toto je půda, na které se pracuje, a aby byla úrodná, je nám řečeno: účastnit se svátostného života církve, především Eucharistie. „*Ať se připojují k liturgické modlitbě jednou z forem, které církev předkládá. Tak ať v sobě objevují tajemství Kristova života.*“

Je nám řečeno úplně totéž, ale jiným způsobem, v souladu s dobou a kulturami (vždyť mezi námi leží 800 let) !!

1.4 Svátosti, ostatní záležitosti

Domnívám se, že právě kapitola o zpovědi a přijímání je bodem, kde je změna nejzřetelnější (od zpovědi třikrát ročně a přijímání o Vánocích, Velikonocích a Letnicích). Dnes, alespoň co se týče přijímání, dochází k radikální změně; víme, že se má za to, že existuje krize ohledně svátosti zpovědi, a proto toto téma vyžaduje hlubokou osobní a bratrskou reflexi.

Memoriale Propositi uvádí: Neberte proti nikomu útočné zbraně a nenoste je. To je jistě velká hodnota, která, aby byla uvedena do praxe, vyžadovala velké úsilí, jak duchovní, tak volní, protože nosit zbraně bylo normální.

Naše forma života není tak konkrétní, ale v různých člancích se objevuje jako model nenásilí, je to cesta, kterou se máme vydat i dnes, kdy tato volba stále vyžaduje velkou sílu ducha a vůle (články 11-13, 15).

Dále také v čl. 23 odst. 2 Generálních konstitucí je téma odmítnutí nosit zbraň znovu převzato modernějším jazykem v prohlášení: „*at' si váží rozhodnutí těch, kdo z důvodu svědomí odmítají nosit zbraň*“.

1.5 Zvláštní mše a setkání každý měsíc

V těchto člancích nacházíme krok za krokem to, co se po nás dnes také žádá. Měsíční mše a setkání bratrského společenství jsou hodnoty, které zastáváme i dnes, ale jejich omezení kvůli Covidu mělo hluboký dopad na život našich společenství. Jejich nahrazení videokonferencemi nebo formačními webináři jistě nemá stejnou „plodnost“ a dopad, ale alespoň nám pomohlo neztratit kontakt, a to i vizuálně.

Je tam krásná pasáž o příspěvcích (bolestivé místo a tedy hodnota, kterou bychom měli prozkoumat a hluboce se nad ní zamyslet), kde Memoriale Propositi nabízí i praktické příklady jejich použití.

Vzniká tak úvaha, kterou nabízím především sobě. Tato oslava mne vede k zamyšlení, že Memoriale Propositi není pouhým rukopisem, který by po uplynutí výročí měl být znovu uzavřen a odložen a zapomenut až do příštího stého výročí. Je to spíše živý dokument, který je pro nás (mě) stále užitečný a nabízí pokyny, které pomáhají v konkrétním životě podle hodnot, které Řehole navrhuje. Kromě toho bylo průvodcem a inspirací mnohým našim bratřím a sestrám.

Co je dnes zarážející, je skutečnost, že postava duchovního asistenta ještě není definována... „pokud je to v danou chvíli vhodné, mají mít nějakého řeholníka, který je veden slovy Božími, aby je nabádal a posiloval...“.

1.6 Navštěvování nemocných, pohřbívání mrtvých

I zde je Memoriale Propositi velmi konkrétní a podrobné. Ale hodnota těchto skutků tělesného milosrdenství je v dnešních bratrských společenstvích velmi živá a druhá část článku 19 nás motivuje k tomu, abychom tato díla konali „*ponořeni do Kristova vzkříšení*“.

Počínaje článkem 25 až do konce dokumentu, kromě probírání tématu míru mezi bratry a sestrami v bratrském společenství nebo sporů s občanskými autoritami, o nichž zjišťujeme, že se jimi současné formy života přímo nezabývají, pojednávají články o tématech života v bratrských společenstvích a o úřadech a najdeme zde mnoho podobností s třetí částí Řehole.

2. Něco chybí?

Nejpozoruhodnější je snad to, že v Memoriale Propositi není zahrnuto spojení hnutí kajícníků s jinými františkánskými seskupeními té doby, a proto se to Sekulárním františkánům naší doby zdá být něčím neúplným, v souvislosti s tím, jak prožíváme svůj vztah k ostatním františkánským skutečnostem, které současná Řehole zmiňuje a potvrzuje v prvních třech člancích, vkládáme-li SFŘ jako takové do církve a františkánské rodiny (pod vedením Řehole, schválené papežem).

V Memoriale Propositi chybí další idea, ale myslím, že je to proto, že žijeme své povolání po zásadní události, Druhém vatikánském koncilu; a sice, že neexistují žádné přímé odkazy na evangelium, zatímco článek 4 současné Řehole zcela jednoznačně říká: *Řeholí a životem je zachovávat evangelium*. Toto pozvání však bylo pro bratry a sestry před 800 lety samozřejmé.

Závěr

Na závěr, jak jsem již zmínil, až toto výročí skončí, nezapomínejme na tento poklad, ale raději jej využijeme konkrétně a dejme kontinuitu cestě našeho Řádu; a proč nezískat trochu pomoci z některých předpisů, které se v něm nacházejí, abychom mohli plně žít formou života, která je našim duchovním způsobem. Věřím, že se osobně budu řídit touto radou, kterou nabízím.

(překlad Markéta Terezie Kubešová)

Nejnovější zprávy z iniciativy Well4Africa (Studny v Africe)

(V. Mickute, 12.11.2021)

Afua je vesnice v severozápadní oblasti Kamerunu. Obec patří do farnosti Fuli-Kom, která je součástí diecéze Bamenda. V Afui je místní OFS bratrské společenství sv. Kláry a několik členů YouFra. Populaci 25 000 lidí tvoří křesťané a muslimové.

Afua je typická zemědělská komunita, která pěstuje plodiny hlavně pro spotřebu. Většina místních lidí jsou zemědělci a majitelé skotu, kteří se živí prodejem svých zemědělských produktů. Někteří z vesničanů pracují v nedaleké čajové plantáži s měsíčním příjmem 16 EUR. Lidé z Afui obvykle shromažďují vodu k pití a vaření z hlavní řeky Mugoilum, která je znečištěna rančem na horním toku řeky. Paradoxem je, že vesničané pijí vodu za rančem, zatímco dobytek z tohoto ranče pije před ním. Nejhorší ze všeho je, že mrtví koně jsou likvidováni ve stejné řece. Nejbližší zdroj čisté vody je od osady vzdálen 3,5 km.

Afua má čtyři hlavní čtvrti: Mbieh, Center, Nkfum a Achiantoh. V Mbieh byl realizován vodní projekt s cílem sbírat vodu pocházející ze skal a dodávat ji do ostatních tří čtvrtí. Vesničané zbudovali malou cisternu (4x4 m), která má konstantní průtok vody, ale může dodávat vodu pouze do vzdálenosti maximálně půl kilometru. Větší cisterna (9 x 7 m) umožní zásobovat vodou všechny čtyři čtvrtě vesnice. Hlavní potrubí bude spojovat místa, vzdálená nejméně 3 km (kostel sv. Františka z Assisi, katolická škola, centrální křižovatka hlavní silnice a centra všech čtyř čtvrtí), kde si všichni vesničané budou moci nabrat vodu.

Mladí lidé byli vyškoleni k práci s přívodem vody a budou zodpovědní za řešení drobných problémů s připojením po instalaci. Všichni uživatelé vodovodu budou požádáni o měsíční příspěvek, který může být nahrazen prací na komunitní půdě nebo pěstováním a prodejem plodin za účelem získání finančních prostředků na údržbu vodního projektu.

Kapucínská provincie z Kamerunu se zavázala monitorovat vodní projekt Afua, za který zodpovídá Národní rada SFRŽ Kamerunu.

Vaše podpora umožňuje sociální iniciativě Well4Africa realizovat vodní projekty, jako je tento.

(13.11.2021)

Hlavním cílem vodního projektu Kanafa je poskytnout přístup k nezávadné pitné vodě pro každodenní spotřebu (pití, vaření, mytí rukou a těla, praní prádla) a zlepšit hygienu a zdraví pro 1000 lidí (200 domácností), zejména pro děti do pěti let, které jsou extrémně citlivé vůči nemocem (průjem, tyfus, střevní paraziti atd.) v důsledku nedostatečného zásobování vodou, nedostatečné a špatné hygieny.

Celkový rozpočet vodního projektu Kanafa přesahuje 19 000 EUR. Sociální iniciativa Well4Africa hledá 1 000 dárců, kteří jsou připraveni darovat 19 EUR na zajištění bezpečných dodávek pitné vody pro jednu osobu v Kanafa, nebo 200 dárců, kteří jsou připraveni darovat 95 EUR na zajištění bezpečných dodávek pitné vody pro jednu domácnost v této malé etiopské vesnici.

Dary můžete zasílat na účet našeho národního bratrského společenství SFRŽ:

číslo účtu: 189969375/0300

Kéž vám Pán žehná za vaši štědrost!

Z Františkánské rodiny v ČR

Františkáni OFM

V Karmelitánském nakladatelství vyšla letos strhující **kniha Ve stínu Všemocného** o br. Gereonovi Goldmannovi, františkánovi, který osvědčoval svou věrnost Kristu i v německé armádě, kam byl povolán. Popis nakladatele: Nevšední svědectví o lidské odvaze i síle modlitby, o lásce k životu i Boží ochraně, zasazené do nelítostných bojů druhé světové války.

Pomozme společně dětem zasaženým válkou v syrském přístavním městě Latákie. Projekt „Místo pro nový začátek“ pořádaný františkánskou nadací Pro Terra Sancta ve spolupráci s františkánskou farností v Latákii pomáhá dětem, které prožily traumatické zkušenosti spojené s válkou. Skrze vytvoření bezpečného a přátelského místa chce projekt zahájit uzdravující proces, a to skrze různé terapeutické aktivity, jako je např. sport, umění, kreslení, hudba, divadlo, fotografie nebo cílená psychologická podpora. Cílem aktivit je identifikovat problém dítěte a v případě potřeby pomoci.

Kapucíni OFM Cap.

Při nedělní modlitbě Anděl Páně dne 10. října 2021 požádal papež František o potlesk **pro dva nové blahoslavené: zakladatelku řádu klarisek-kapucínek, Marii Laurencii Longovou, a zakladatele oblátek Nejsvětějšího Srdce, otce Francesca Mottolu.** Papež o bl. Laurencii řekl: „V sobotu byla v Neapoli blahorečena Marie Laurencie Longo. Založila nemocnici pro nevléčitelně nemocné, byla to žena velké víry a modlitby a vše konala pro chudé a trpící“. Podrobnější životopis najdete na webu klarisek kapucínek. (<https://kapucinky.kapucini.cz/>)

Br. Raniero OFM Cap kardinálem

Náš spolubratr Raniero Cantalamessa byl podobně jako svého času kardinál Špidlík za odměnu jmenován kardinálem. Už 40 let káže otec Raniero Cantalamessa OFM Cap papežům v obdobích usebranosti církve, jako je advent a půst. Má uklidňující tvář, klidný hlas a jednoduchost někoho, kdo dobře zná Písmo svaté, a proto jasně vysvětluje a dokládá lásku Boží

Minorité OFM Conv.

Ve dnech 22. – 24. 10. 2021 proběhla v našem brněnském klášteře **duchovní obnova pro mladé muže**, s tématem „Hle, všechno tvořím nové“ (Zj 21,5). Těchto rekolekcí se zúčastnili čtyři mladí muži. Víkend nabízel prostor k modlitbě, adoraci, k účasti na mši svaté, svátosti smíření, ke čtení duchovní literatury a také k odpočinku.

Ve dnech 10. – 15. října jsme se spolu s bratry františkány a kapucíny zúčastnili **Interfrantiškánských exercicií na Velehradě.** Celkem nás v poutním domě Stojanov přebývalo 36 bratří. Přednáškami na téma Život z víry se sv. Antonínem z Padovy nás obohatil P. Josef Sukeník – náš spolubratr ze Slovenska. Jožko, děkujeme!

Časopis Immaculata č.173 přináší mnoho zajímavých článků ze života církve a o působení Ducha svatého. Jedním z nich je i článek o komunitě Sant'egidio (viz <https://www.santegidio.cz>), která pečuje o chudé a modlí se za světový mír v přesvědčení, že každý člověk je stvořený pro dobro. Kromě toho se také zaměřuje na mezináboženský dialog a snaží se tím navázat na historické mezináboženské setkání v Assisi v roce 1986, které svolal Jan Pavel II. U nás je možné se zapojit v Praze, v Brně, v Jihlavě, v Olomouci, v Ostravě.

sestavil Luboš Kolafa OFS

Okénko otázek a odpovědí

Otázka: Na volební národní kapitule jsme volili členy národní rady. Ale národní rada (NR) má i další členy, kteří nebyli zvoleni volební národní kapitulou. Proč?

Odpověď: Národního ministra a volené členy NR volí volební národní kapitula (bod 2. čl.III.1. národních stanov). Dalšími členy jsou tři národní duchovní asistenti z Prvního řádu (Řád menších bratří konventuálů – OFMConv., Řád menších bratří františkánů – OFM a Řád menších bratří kapucínů – OFMCap.), kteří jsou ustanoveni do služby v národní radě příslušnými provinciály a tvoří Konferenci národních duchovních asistentů. Svou službu vykonávají kolegiálně podle „Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ“ a „Doplňku pro ČR Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ“ (bod 2. čl. III.3. NS). Při jednání o finančních záležitostech nehlasují a nemají v SFŘ aktivní ani pasivní volební právo (nemohou být voleni ani volit). Jeden z nich je předseda a tuto funkci vykonává pouze tři roky. Úlohou Konference národních asistentů je spolupracovat s NR v úloze duchovního a apoštolského ožívování (animace) sekulárních františkánů v církevním i společenském životě, zvláště pak ve formaci zodpovědných členů, zajišťovat pastorační vizitaci místních rad SFŘ a přítomnost na místních volebních kapitulách, koordinovat na národní úrovni službu duchovní asistence, formaci asistentů a bratrské společenství mezi nimi a podporovat zájem bratří o SFŘ. Tím přispívají k duchovní jednotě SFŘ s Prvním řádem.

Odpověď zpracoval:

Václav Němec OFS

VÝROČÍ PROFESE V I. ČTVRTLETÍ 2022

MBS	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	Výročí profese
Krnov	Floriánová	Věra	Hedvika	01.01.1972	50
Zlín	Husek	Jan	Jan	25.03.1977	45
Zlín	Husková	Marie	Marie	25.03.1977	45
Praha Spořilov	Vašků (Bulínová)	Jitka	Jitka	01.01.1987	35
Praha Spořilov	Muller Ing.	Miloslav	Miloslav	10.01.1987	35
Praha Spořilov	Zajíc Mgr.	Jiří	Jan	10.01.1987	35
Plzeň	Kučera	Milan	Ludvík	20.01.1992	30
Plzeň	Kučerová	Ludmila	Marie Františka	20.01.1992	30
Šternberk	Janíček	Alois		26.01.1992	30
Šternberk	Slimaříková	Marie		26.01.1992	30
Opava	Kucharčík	Rudolf	František z Assisi	08.02.1992	30
Jablunkov	Kapsiowa	Anna	Zuzana	19.03.1997	25
Liberec	Kolářová	Hana	Marie	13.02.2007	15
Frýdek-Místek	Hulajová	Marie	Anežka	12.02.2012	10
Plzeň	Schodlbauerová	Libuše	Antonie	15.03.2012	10
Plzeň	Kolafa	Luboš	František	15.03.2012	10
Kroměříž	Pláteníková	Jana	Castisima	17.03.2012	10
Havířov	Žáčková	Miluška		13.03.2017	5
Havířov	Žáček	Mirek		13.03.2017	5
Slatiňany	Vrbovská	Helena	Františka	27.03.2017	5

KRONIKA STA LET SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Kronika 100 let SFŘ vyšla v listopadu 2021 jako druhý díl knihy k 800letému výročí založení našeho řádu a je k dispozici za dobrovolný dar nebo zdarma u členů národní rady.

Druhý díl se věnuje sto letům historie SFŘ. Kromě stručných dějin řádu v 19. a 20. století obsahuje kniha podrobné medailonky mnoha osobností, které se zasloužili o rozvoj jak Sekulárního III. řádu za první republiky, tak i jeho novodobé podoby Sekulárního františkánského řádu v druhé polovině 20. století. Obsahuje podrobné informace o vzniku řádu, seznam všech členů, kteří sloužili v národních radách a další informace. Kroniku sestavil a opatřil komentářem Luboš František Kolafa OFS. V knize je také mnoho fotografií z našich akcí.

OBSAŽENÉ MEDAILONKY SE VĚNUJÍ ŽIVOTU A OSOBNOSTEM SPOJENÝMI S NAŠÍM ŘÁDEM (autory medailonků jsou naši bratři a sestry z řádu. Nejvíce jich sestavil Luboš Irenej Mlčoch OFS).

Arcibiskup Antonín Cyril Stojan OFS (1851–1923)	P. Benedikt Vladimír Holota OFM (1922)
František Lev Nosek OFS (1886–1935)	P. František Mališ OFS (1922–2003)
P. Jan Kapistrán Vyskočil OFM (1886–1955)	Antonie Josefa Hofmanová OFS (1923–2009)
Kardinál František Antonín Tomášek OFS (1899–1992)	Jiří Mrázek OFS (1923–1978)
P. Jan Evangelista Urban OFM (1901–1991)	Kardinál Giovanni Coppa OFS (1925–2016)
Jan Janoušek OFS (1901–1974)	Br. Česlav Křížala OFM (1928–2013)
P. Zachariáš B. Tuček OFM Cap (1914–2001)	Václav František Pták OFS (1928–2020)
P. Alois Jaroslav Moc OFM (1918–1955)	P. František Inocenc Kubíček (1913–1993) –
	P. Michal František Pometlo OFM (1935–2019)
	P. Augustin Otakar Šváček OFM Cap (1936)
	František Reichel OFS (1938–2020)

KNIHA OBSAHUJE ROZHOVORY S DOSUD ŽIJÍCÍMI PAMĚTNÍKY ŘÁDU
(Autorem rozhovorů je redaktorka Lenka Fojtíková)

Jiřina Křížková OFS (1925)	Soňa Anna Míčková OFS (1950)
Jiřina Magnusová OFS (1930)	Jiří Jan Zajíc OFS (1951)
Ludmila Holčíková OFS (1935)	Jiří Vavřinec Šenkýř OFS (1952)
Marie Anežka Stará OFS (1939)	Hana Brigita Reichsfeld OFS (1963)
Jan Josef Smrčina OFS (1941)	František Vojtěch a Jindřiška Zdislava Kučerovi OFS (1967, 1968) –
Lubomír Irenej Mlčoch OFS (1944)	Petr Pavel František Alexa OFS (1966)
Václav Petr Němec OFS (1947)	
Věra Tereza Eliášková OFS (1947)	

KRONIKA OBSAHUJE TAKÉ NĚKTERÉ ZPRÁVY Z KRONIK NAŠICH MÍSTNÍCH SPOLEČENSTVÍ (tak, jak je někteří ochotní členové MBS poslali)

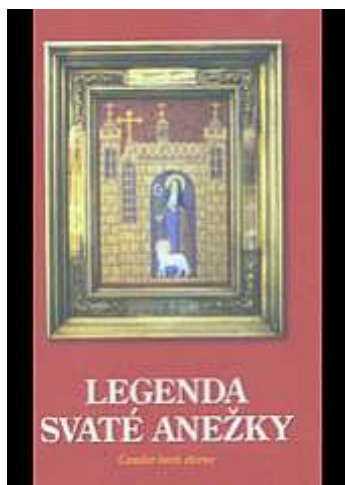
MBS Brandýs nad Orlicí, MBS Brno kapucíni, MBS Čáslav, MBS Český Těšín, MBS Česká Třebová, MBS Hradec Králové, MBS Mor. Třebová, MBS Nivnice, MBS Plzeň, MBS Slatiňany, MBS Spořilov, MBS Stará Boleslav, MBS Šumperk

Výrobní cena knihy byla 270,- Kč. Je uhrazena z evangelizačního fondu našeho řádu "800". Rádi však přijmeme dobrovolný dar v jakékoliv hodnotě zpět na účet řádu s VS "800"
Pro veřejnost je k dispozici za DAR 300,- až 450,- Kč

V příloze Zpravodaje je fotografie obalu

Luboš Kolafa OFS

Text následující básničky mne napadl počátkem listopadu po přečtení knihy o mé patronce

LEGENDA SVATÉ ANEŽKY (Candor lucis eterne)

vydané roku 2019 ve Virgo Art s ilustracemi Zdirada J. K. Čecha.

Následný text a obr. převzat z databazeknih.cz

<https://www.databazeknih.cz/knihy/legenda-svate-anezky-candor-lucis-eterne-432484>

Latinská legenda *Candor lucis eterne* (Odlesk světla věčného, srov. Moudr 7-26a) byla napsána pro připravované svatořečení Anežky České pravděpodobně mezi lety 1319-1328 z podnětu poslední Přemyslovny královny Elišky, Anežčiny praneteře. Upadla však do zapomenutí a byly známy jen pozdější životopisy čerpající z ní. Zachoval se i staročeský překlad pořizený patrně v polovině XIV. století a vydaný s úpravami v roce 1666 v Praze.

Autorem Legendy byl zřejmě františkánský kněz přísnějšího směru žijící v konventu sv. Františka v Praze, patrně kaplan kláštera klarisek u sv. Anežky, kterou ovšem už osobně neznal.

Majka Anežka Pechová OFS
MBS SFŘ Jihlava
9. 11. 2021

Život Anežčin podle legend

Již jako dítko místo her a planých řečí
raději trávila čas svůj v tichu modlitbou.
Poznala záhy, co duchu i tělu svědčí,
chránit se chtěla před hříchu záhubou.

Královská dcera své srdce Králi dala,
jehož je trnová koruna ozdobou,
na straně slabých a utlačovaných stála,
mírností svojí bojovala se zlobou.

Když o panně Kláře z Assisi doslechla se,
stejně jako ona chudý šat si zvolila,
hned v klášteře pražském Bohu odevzdala se,
posty a modlitbou mu sloužila.

S bolestí v srdci často sledovala,
jak v rodině i zemi kořeny svár zapustil.
To ona smírkyní Václava a Přemysla se stala,
když jeden druhému urážku odpustil.

S pokorou sloužila svým drahým sestřám,
když nemohla za nemocnými za bránu kláštera jít.
Častěji než jiné vcházela ve chrám,
aby s Miláčkem – Kristem v tichu mohla být.

Když čas odevzdat duši Bohu nastal,
když tělo mělo podlehnout zkáze rozkladu,
Ženich nevěsty své se divem zastal,
klášter vůní naplnil jako krásnou zahradu.

Zázraky mnohé již za žití vykonala,
trvaly, i když skončil života jejího běh.
Přímluvkyní lidu svého se stala,
svatou patronkou svých rodných Čech.

Obsah

Hlavní část Zpravodaje	str.
Jednota v otázkách	1
Prožitek jednoty	2
Jednota v rozmanitosti	2
Sounáležitost - Solidarita	4
Vánoční přání	4
Kalendárium	5
Krátká zpráva ze zasedání národní rady	5
Modlitební úmysly	6
Volby a vizitace – jak postupovat	7
Ze života MBS	
Vzpomínková mše za Františka Reichela	8
Nivnice	8
Černošice	8
Přerov	9
Ostrava	9
Kroměříž	10
Moravská Třebová	10
Olomouc – rodiny	11
Opava	11
Sušice	12
Plzeň	12
Zpráva z generální kapituly v Římě	13
Promluva svatého otce k účastníkům generální kapituly	14
Spolupráce pravdy a lásky	16
Formační tým SFR	17
Ohlédnutí za podzimním formačním seminářem	17
Pozvánka na seminář ministrů 2022	18
Pozvánka na duchovní obnovu Velehrad	19
Pozvánka na jarní formační seminář	19
Memoriale propositi - 3. část	20
Well4 africa aktuální informace	23
Zprávy z františkánské rodiny	24
Okénko otázek a odpovědí - nevolení členové národní rady	25
Výročí profese	25
Kronika 100 let SFR	26
Básnička o svaté Anežce	27

Přílohy

- Zápis ze zasedání NR s přílohami - soubory NR 1 - 3
- Přehled delegátů NR a duchovních asistentů - soubor NR 4
- Plán akcí pro rok 2022 - soubor NR 5
- Přihláška na jarní formační seminář - soubor NR 6
- Zvukové nahrávky seminářů - soubor NR 7

Formační příloha

- Úvod – Prst na tepu předvánočním
- Obžerství
- Eucharistický kongres
- Formační příloha a společná cesta církve

Fotopříloha

Uzávěrka dalšího čísla Zpravodaje bude 7. 3. 2022.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)